

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Kostecka

Protokolant: st. sekr. E. M.

przy udziale Anny Oszałdowskiej Kocur - prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014r. sprawy o wydanie wyroku łącznego w stosunku do **K. W.** ur. (...) w S., syna Z. i B. zd. W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. z dnia 8 lipca 2002r. sygn. II K 217/02 za przestępstwo z art. 283 kk w zw. z art. 281 kk, popełnione w dniu 18 marca 2002r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny w wysokości 50 stawek przy ustaleniu stawki na kwotę 10 zł, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat,

II. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. z dnia 10 lipca 2002r. sygn. II K 294/02 za przestępstwo z art. 278§ 3 kk, popełnione w dniu 5 maja 2002r., na karę 9 miesięcy ograniczenia wolności, poprzez wykonanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie,

III. Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 28 maja 2003r. sygn. II K 45/03 za przestępstwo z art. 282 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od lipca do 24 listopada 2002r. za przestępstwo z art. 283 kk w zw. z art. 280§1 kk, popełnione w dniu 24 listopada 2002r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary jednostkowe następnie sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

IV. Wyrokiem łącznym Sadu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 26 kwietnia 2005r. sygn. II K 432/04 połączono kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt I i II i wymierzono karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, a umorzono postępowanie co do połączenia wyroku opisanego wyżej w pkt. III.

V. Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 29 lipca 2008r. sygn. II K 155/08 za przestępstwo z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zwieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, tytułem próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 28 maja 2012r. (sygn. II Ko228/12) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

VI. Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 4 października 2011. sygn. II K 33/11 za przestępstwa;

a/ z art. 207§1 kk, popełnione w okresie od maja 2008r. do listopada 2009r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b/z art. 203 § 1kk w zb. z art. 204 §2 kk w zw. z art. 11§2 kk, popełnione w okresie od października 2008r. do listopada 2009r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c/ za ciąg 2 przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w maju 2008r. i w lipcu 2008r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

d/ za ciąg 2 przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w lutym 2009r. i w sierpniu 2009r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności i orzeczono przepadek korzyści majątkowej w kwocie 7000,00 zł.

VII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. XVI K 288/10, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 czerwca 2012r. sygn. II AKa 96/12 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk, art. 189§1kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 19 grudnia 2009r. na karę 15 lat pozbawienia wolności

o r z e k a

1.

Na podstawie przepisu art. 569 § 1 kpk rozwiązuje węzeł kary łącznej orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 4 października 2011r. sygn. II K 33/11 opisany wyżej w pkt. V.

2.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec skazanego K. W. jednostkowe kary pozbawienia wolności, opisane wyżej w pkt. V i VI lit. c i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

3.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu K. W. w sprawach opisanych wyżej w punktach **VI lit. a, b, d i w VII** wyroku i wymierza mu karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności.

4.

Na podstawie art. 63 §1 kk zalicza skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 2 wyroku okres odbycia kary pozbawienia wolności w sprawie XVI K 240/13 Sądu Okręgowego w Poznaniu od dnia 7 stycznia 2010r. do 26 stycznia 2012r. i w sprawie II K 33/11 Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu od dnia 26 stycznia 2012r. nadal.

5.

Na podstawie art. 576 §1 kpk wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostawia odrębnemu wykonaniu.

6.

Na podstawie § 14 ust. 5, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. T., kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

7.

Na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego K. W. z obowiązku zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych, w tym nie wymierza mu opłaty.

Maria Kostecka

UZASADNIENIE

K. W. w dniu 9 grudnia 2013r skierował do Sądu Okręgowego w Poznaniu wnioski o wydanie wyroku łącznego i orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności poprzez połączenie kar jednostkowych orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. XVI K 288/10, oraz wyrokami Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu o sygn.; II K 33/11 i II K155/08.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, co następuje:

K. W. skazany został wyrokami;

1. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. z dnia 8 lipca 2002r. sygn. II K 217/02 za przestępstwo z art. 283 kk w zw. z art. 281 kk, popełnione w dniu 18 marca 2002r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny w wysokości 50 stawek przy ustaleniu stawki na kwotę 10 zł, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat,

2. Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. z dnia 10 lipca 2002r. sygn. II K 294/02 za przestępstwo z art. 278§ 3 kk, popełnione w dniu 5 maja 2002r., na karę 9 miesięcy ograniczenia wolności, poprzez wykonanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie,

3. Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 28 maja 2003r. sygn. II K 45/03 za przestępstwo z art. 282 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od lipca do 24 listopada 2002r. za przestępstwo z art. 283 kk w zw. z art. 280§1 kk, popełnione w dniu 24 listopada 2002r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to kary jednostkowe następnie sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

4. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 26 kwietnia 2005r. sygn. II K 432/04 połączono kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt I i II i wymierzono karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, a umorzono postępowanie co do połączenia wyroku opisanego wyżej w pkt. III.

5. Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 29 lipca 2008r. sygn. II K 155/08 za przestępstwo z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zwieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, tytułem próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 28 maja 2012r. (sygn. II Ko228/12) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

6. Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 4 października 2011. sygn. II K 33/11 za przestępstwa;

a/ z art. 207§1 kk, popełnione w okresie od maja 2008r. do listopada 2009r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b/z art. 203 § 1kk w zb. z art. 204 §2 kk w zw. z art. 11§2 kk, popełnione w okresie od października 2008r. do listopada 2009r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c/ za ciąg 2 przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w maju 2008r. i w lipcu 2008r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

d/ za ciąg 2 przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w lutym 2009r. i w sierpniu 2009r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary jednostkowe pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności i orzeczono przepadek korzyści majątkowej w kwocie 7000,00 zł.

7. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. XVI K 288/10, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 czerwca 2012r. sygn. II AKa 96/12 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk, art. 189§1kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 19 grudnia 2009r. na karę 15 lat pozbawienia wolności

Skazany **K. W.** ma 35 lat. Jest kawalerem, ojcem dziecka w wieku 3 lat, posiada zawodowe wykształcenie malarza. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w Nowogardzie, skazany posiada przeciętną opinię w miejscu osadzenia, jego zachowanie jest postrzegane jako zmienne, był 4-krotnie nagradzany, jak i 3-krotnie karany dyscyplinarnie. Zatrudniony był odpłatnie jako wydający posiłki, po czym na skutek nagannego zachowania, wycofano go z zatrudnienia, obecnie nieodpłatnie pracuje jako sprzętacz. W opinii jednostki penitencjarnej prognoza kryminologiczno społeczna kształtuje się negatywnie.

Obecnie K. W. odbywa karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu w sprawie o sygn. akt II K 33/11 Zgodnie z obliczeniem kary, skazany będzie odbywał wymierzoną mu karę pozbawienia wolności do dnia 26 stycznia 2015r. W warunkach izolacji więziennej skazany przebywa nieprzerwanie od dnia 7 stycznia 2010r. początkowo w Areszcie Śledczym w Poznaniu, następnie w Zakładzie Karnym w Nowogardzie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt wykonawczych i akt głównych Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. XVI K 288/10, akt Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. o sygn. II K. 217/02 i II K 294/02, akt Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu o sygn. akt; II K 43/03, II K 432/04, II K 155/08, II K 33/11, także dowodów znajdujących się w aktach głównych w postaci: informacji z karty karnej (k.13-14), opinii o skazanym jednostki penitencjarnej (k.18).

W ocenie Sądu prawdziwość w/w dokumentów nie budzi zastrzeżeń ze względu na ich urzędowe pochodzenie oraz fakt, iż w czasie postępowania żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. W związku, z czym stały się one dla Sądu podstawą dokonywanych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 569 § 1 i 2 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami sądów różnego rzędu, właściwym do wydania wyroku łącznego jest sąd wyższego rzędu.

Sąd orzekający w sprawie o wydanie wyroku łącznego nie jest związany wnioskiem skazanego w zakresie orzekania o połączeniu wyroków i orzeczeniu kary łącznej w sposób przez niego oczekiwany.

Warunki wymiaru kary łącznej, określone w przepisie art. 85 kk, wymagają ustalenia popełnienia przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Mając na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w uchwale z dnia 25 lutego 2005r. o sygn. akt I KZP 36/04, zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa. Oznacza to, że „pierwszym wyrokiem” może być wyrok wydany później, chronologicznie jako drugi, czy jeszcze dalszy, w zależności od określonego układu procesowego.

Przedstawione wyżej ustalenia wskazują, iż wobec skazanego zapadły kilkakrotne prawomocne wyroki skazujące, co nie przekreśla możliwości uznania przestępstw popełnionych po wydaniu wcześniejszych wyroków za pozostające w zbiegu realnym, umożliwiającym orzeczenie kary łącznej.

Sąd stosownie do art. 575 § 1 kpk rozwiązał węzeł kar łącznej orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 4 października 2011r. sygn. II K 33/11.

Za pierwszy chronologicznie wyrok uznany został wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 29 lipca 2008r. sygn. II K 155/08 bowiem przed jego wydaniem skazany popełnił przestępstwo przypisane mu w tym wyroku jak i ciąg 2 przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w maju 2008r. i w lipcu 2008r. przypisanych wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 4 października 2011. sygn. II K 33/11. Sąd uznał że spełnione są przesłanki do wydania wyroku łącznego, obejmującego jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi wyżej o sygn. II K 155/08 oraz II K 33/11 wskazaną wyżej w punkcie VI lit.c. Podnieść należy, iż to że w późniejszym wyroku osądzony został czyn przestępny popełniony w czasie po wydaniu pierwszego wyroku nie stoi na przeszkodzie do połączenia kar za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego wyroku, w jedną karę łączną.

Spełnione są także przesłanki do wydania wyroku łącznego w zakresie wydania kary łącznej pozbawienia wolności, obejmującej kary jednostkowe za przestępstwa przypisane wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 4 października 2011. sygn. II K 33/11 w pkt. VI a,b i d oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. XVI K 288/10, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 czerwca 2012r. sygn. II AKa 96/12, albowiem jako pierwszy chronologicznie wyrok Sąd uznał wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 4 października 2011. sygn. II K 33/11, gdyż przed jego wydaniem skazany popełnił zarówno przestępstwa przypisane mu tym wyrokiem jak w dniu 19 grudnia 2009r. przestępstwo przypisane mu wskazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. XVI K 288/10.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 540 stawek dziennych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami przedstawionymi w pkt 2 wyroku, dolną granicą wymiaru kary łącznej jest kara 1 roku i 6 miesięcy, górną granicę kary łącznej stanowiła suma podlegających łączeniu kar jednostkowych, a więc 2 lata i 2 miesiące.

W odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami przedstawionymi w pkt 3 wyroku, dolną i górną granicą wymiaru kary łącznej jest kara 15 lat.

Dokonując wyboru reguły łączenia kary łącznej orzeczonej w pkt.2 wyroku Sąd miał na względzie fakt, czy skazany dopuścił się przestępstw godzących w jeden i ten sam rodzaj przedmiotu ochrony karnej, czy też swym zachowaniem naruszył kilka różnych dóbr korzystających z ochrony prawnokarnej, bliskość czasową tych czynów, rozważył okoliczności zaistniałe po wydaniu poprzednich wyroków, jak i interes procesowy skazanego, a więc by orzeczenie kary łącznej w wyroku łącznym nie pociągało skutków mniej korzystnych od tych jakie wypływają dla skazanego z wykonania poszczególnych kar podlegających połączeniu, dzieląc w tym względzie w pełni pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 06.09.2000r. w sprawie o sygn. akt KKN 340/2000.

Wymierzając skazanemu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zastosował częściowo zasadę absorpcji, a częściowo zasadę kumulacji, dzieląc w tym zakresie utrwalony w orzecznictwie pogląd, iż zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami, objętymi tymże orzeczeniem. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym powinna być zbliżona do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem

(vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 maja 2001 roku, II AKa 63/01, Prok.i Pr. 2002/7-8/20, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1985 roku, IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65).

Za zastosowaniem zasady częściowej kumulacji przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 2 wyroku przemawiał rodzaj naruszonych dóbr prawnych. Przepięstwa te godziły w różne dobra prawem chronione tj. cześć i nietykalność cielesną, przeciwdziałanie narkomanii. W tym aspekcie Sąd poczytał także w odniesieniu do tej kary łącznej pozbawienia wolności negatywną opinię o skazanym z Zakładu Karnego w Nowogrodzie, która wskazuje, iż proces resocjalizacji skazanego nie jest zakończony, wymaga podjęcia szeregu czynności wychowawczo – resocjalizacyjnych.

Sąd dokonując wymiaru kary łącznej zobowiązany był także do uwzględnienia wszystkich dyrektyw wymiaru kary zawartych w art. 53 kk (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.03.1974r., OSNKW 1974 r., z. 6, poz. 112).

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów skazanego jako wysoki zwrócić należy uwagę, na ilość przestępnych zachowań podejmowanych przez K. W., co świadczy o nasileniu złej woli skazanego i jego uporze do osiągnięcia przestępnych celów. Wszystkie przestępstwa miały charakter umyślny.

Sąd orzekając wobec skazanego w pkt. 3 wyroku łącznego wymiar kary łącznej 15 lat pozbawienia wolności miał na uwadze zasady orzekania zawarte w przepisie art. 86§1 kk, a więc to, że dolną granicę tej kary łącznej stanowi najwyższa z kar wymierzonych za jedno z przestępstw pozostających w zbiegu przestępstw, w tym przypadku kara 15 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22 grudnia 2011r. sygn. XVI K 288/10, zmienionym wyrokiem Sadu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 czerwca 2012r. sygn. II AKa 96/12, natomiast górną granicę tworzą dwa kryteria; suma kar podlegających łączeniu oraz wskazany maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju. W przypadku skazanego właśnie przewidziany w ustawie maksymalny wymiar kary pozbawienia wolności, jakim jest 15 lat pozbawienia wolności, obligował Sąd do wymierzenia kary łącznej 15 lat pozbawienia wolności.

Sąd na podstawie art. 63 §1 kk zaliczył skazanemu K. W. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 2 wyroku okres odbycia przez wymienionego kary pozbawienia wolności w sprawie XVI K 240/13 Sądu Okręgowego w Poznaniu od dnia 7 stycznia 2010r. do 26 stycznia 2012r. oraz w sprawie II K 33/11 Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu okres odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 26 stycznia 2012r. nadal.

Na podstawie art. 576 §1 kpk Sąd orzekł o pozostawieniu odrębnemu wykonaniu wyroków nie objętych zakresem wyroku łącznego.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. T., kwotę 146,40 zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w oparciu o § 14 ust. 5, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Nadto Sąd - na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwolnił skazanego z obowiązku zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych, w tym nie wymierzył mu opłaty, albowiem skazany odbywa karę pozbawienia wolności, nie jest odpłatnie zatrudniony w jednostce penitencjarnej a nadto jego sytuacja majątkowa nie umożliwia poniesienia kosztów procesu.

Maria Kostecka